

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Hr. Egil Møllers betragtninger om kønnenes forskelligheder vil jeg udlade at kommentere.

Svenskernes vaner derimod kunne jeg have lyst til at kommentere:

Svenskerne kommer jo til Danmark, fordi vi har et bedre butiksmiljø, tror jeg. Og det er vi egentlig ikke helt uenige om, kan jeg forstå på hr. Egil Møller.

Så siger hr. Egil Møller: Det var da dejligt, om der kom flere. Jamen det er jo det, der ikke gør. Det er jo der, kæden springer af. Hr. Egil Møller har jo ikke fundet ud af, at når vi får den frie markedsøkonomis udfoldelser, får vi færre butikker. Så går det ud over specialbutikkerne. Så snupper de store varehuse omsætningen. Så får vi et mere kedeligt butiksmiljø.

Så til hr. Egil Møllers bemærkning om, at der er flere købmandsbutikker pr. indbygger i Sverige: Jeg har lagt mærke til, at der er også nogle flere kvadratkilometer til rådighed pr. svensker, end der er pr. dansker, og det kunne måske have noget med at gøre, at der simpelt hen er så stor afstand. Der skal jo flere købmandsbutikker til, for at de kan få dækket deres behov. Jeg ved ikke, om Sverige er ca. 25 gange større end Danmark, og der er vel kun 50 pct. flere indbyggere. Det må vist nok have lidt med sagen at gøre.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Egil Møller. Og så kan vi gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Det kan da godt være, at i hr. Ole M. Niensens fantasiverden gør det ikke nogen forskel, om vi har en lukkelov eller ej, med hensyn til, om svenskerne ville komme i et større antal her til landet. Men det siger da sig selv, det burde da være logik også for burhøns, at jo flere butikker, der er åbne med så mange udvalgsvare som overhovedet muligt, jo større mulighed giver det altså både svenskere, krydstogsturister og alle andre handlende for netop at komme ud i butikkerne og handle, når de har lyst.

Anden næstformand (Henning Grove):

Vi går videre i ordførerrækken. Hr. Morten Helveg Petersen.

Morten Helveg Petersen (RV):

Under førstebehandlingen gjorde jeg rede for Det Radikale Venstres holdning til lovforslaget, nemlig at vi fandt, at det er et afbalanceret lovforslag, der indeholder en række præciseringer, en række stramninger og samtidig også liberaliseringer i form af søndagsåbent.

Vi finder som sagt, at det er et afbalanceret forslag. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at det er en diskussion, vi også har haft i Det Radikale Venstre. Men som sagt er balancen opretholdt, og det gør, at vi kan stemme for forslaget. Vi synes, det er fint, at der er indgået et forlig, der stort set tager forslaget som oprindelig foresat, og det gør selvfølgelig, at vi er helt med på den.

Lad mig så yderligere fremhæve, at siden da har regeringen taget initiativ til at forbedre vilkårene med hensyn til generationsskifte. Lad mig igen pege på, at i henhold til de undersøgelser og opgørelser, der er lavet over lukkeloven og betydningen for detailhandelen på landet, ja, der indgår generationsskifteproblematikken med betydelig vægt. Så det forhold, at man fra regeringens side har taget initiativ til at gøre noget godt for generationsskifter også i detailhandelen, ja, det burde yderligere styrke indtrykket af, at det, vi foretager os, er fornuftigt.

Ole M. Nielsen (KRF):

Vi var glædeligt overrasket, dengang vi fik forslag til lov om butikstid fremsat. Det var meget bedre, eller ikke nær så ringe kan man også sige, som vi har frygtet, meget bedre, end vi havde forestillet os, og det må da også stadig væk siges, at den lukkelov, der ser ud til at komme ud af det her, er da ikke det ringeste, man kan forestille sig.

Det ringeste, og det, man frygter, er jo bare det, at regeringen har indgået forlig med partier, som ønsker, at den helt skal ophæves, men det, som er det allerværste i lukkeloven – og det fik vi så ikke fjernet, det havde vi haft en lille forhåbning om – er jo, at det helt tydeligt er en glidebane, vi er på vej ud på. Den lukkelov, vi nu laver, er altså kun sådan et step i retning af den fulde liberalisering, altså ophævelse af lukkeloven.

Men vi var glade, dengang vi så det her forslag, fordi vi havde frygtet noget, der var værre, og det havde vi såmænd god grund til ud fra den rapport, Erhvervsministeriet fremlagde i foråret. Vi var glade, og vi var fortrøstningsfulde, da vi fandt ud af, at det så ud til, at vi kunne